

Blog 10

Ode aan de kruidenier

Geachte lezers,

Hierbij een ode aan de kruidenier op de hoek van de straat.

In mijn jeugd, en ongetwijfeld ook van mijn leeftijdgenoten, gingen we met moeder mee naar de winkel voor het halen van de boodschappen. Ik kan mij de tijd herinneren dat de kruidenier op de hoek van de straat overging zijn winkel verbouwde naar een zelfbedieningswinkel zodat de klant minder lang hoefde te wachten.

Maar de kaas en worst werden nog steeds met de hand gesneden tot een onsje of twee onsjes. Wilde je een stuk kaas dan werd je overgeleverd aan de vakkundigheid van de kruidenier dat hij van een groot stuk kaas van een paar kilo precies een stuk van twee- of driehonderdgram kon afsnijden. Geweldig hoe hij dat voor elkaar kreeg. Maar ook de kruidenier was een mens en

soms vroeg hij aan de klant "Het is een ietsje meer, mag dat?" Dan werd er een Casio rekenmachine bijgehaald en in het voordeel van de klant werd dan de prijs iets verhoogd. Dat was dan wel net zo netjes van de kruidenier. Evenzo als het toch iets minder in gewicht was handelde hij net zo.

Mocht je het als klant niet weten dan mocht je zelf aanwijzen hoe groot het stuk kaas moest zijn en met de zelfde Casio werd de prijs uiterekend.

Vroeger moet kleine Markje toch ook mee zijn geweest naar de kruidenier en de rekenkunst van de kruidenier hebben gevolgd? En dat heb ik Premier Rutte nooit horen zeggen...

"Het is een ietsje meer/minder, mag dat?"

Daar draagt kleine Mark geen herinnering aan denk ik en dan betalen we een ietsje meer of krijgen we een ietsje minder van de kruidenier uit het torentje.

Succes allemaal

Peter van Duijl
Hoofdredacteur